

Fikret Bila

Mezhep siyaseti

Türkiye çok ağır bir etnik sorun yaşıyor. PKK, etnik milliyetçiliğe dayalı terör örgütü olarak, Türk-Kürt çatışmasını körüklüyor. Türkiye Cumhuriyeti ve Türk karşıtlığından Kürt milliyetçiliği üretiyor. Bin yıldır Türküyle, Kürdüyle, Alevisiyle, Sünnisiyle bu topraklarda barış içinde yaşamış Anadolu halkını etnik veya mezhep siyasetiyle cephelere ayırmak yapılabilecek en kötü, en tehlikeli iştir. Yüzlerce yıl yan yana, barış içinde yaşamış bu insanları karşı karşıya getirmek, bir çatışma ortamı yaratmak, onlarca yıl içeriden ve dışarıdan körüklenmesine rağmen bu çatışmayı reddeden, sosyal yaşama sokmayan Anadolu halkının bu erdemini yok etmeye çalışmaktır.

Siyasi hesap

Maalesef siyasetçilerimiz hem mezhep hem etnik farklılıklar üzerinden siyaset yapmayı sürdürüyorlar. Geçmişte bunun çok acı sonuçları yaşanmış olmasından ders almak yerine, bu farklılıkları siyasi çıkar uğruna tahrik etmek kimseye kalıcı bir fayda sağlamaz.

CHP'ye haksızlık

Son seçim kampanyasında “mezhep siyaseti” ön plandaydı. Kemal Kılıçdaroğlu'nun CHP Genel Başkanı olmasından sonra Başbakan Recep Tayyip Erdoğan da dahil olmak üzere siyasi rakipleri doğrudan veya dolaylı olarak Alevi oluşunu gündeme getirerek seçim malzemesi yaptılar. Bu doğru bir siyaset yöntemi değildi.

Ak Parti Genel Başkanı Yardımcısı Hüseyin Çelik ise işi, “Acaba Kılıçdaroğlu mezhep dayanışması nedeniyle mi Suriye'ye sahip çıkıyor?” diye sormaya kadar vardırdı. Çelik'in bu sözleri, seçim kampanya- sındaki siyaset anlayışının seçim sonrasında da devam ettiğini gösteriyor.

CHP lideri Kılıçdar- oğlu'nun, Beşar Esad'ın baskıcı uygulamalarını, sayıları yüzlerle ifade edilen sivil vatandaşların öldürülmesini en sert biçimde eleştirdiği, dikta yönetimlerine karşı çıktığı, tepkisini yansıttığı birçok açıklaması ortadayken, böyle bir eleştiri yöneltmek haksızlık olur.

Esad'la ilişkiler

Türkiye-Suriye ilişkileri bu ülkenin Öcalan başta olmak üzere PKK'yı barındırması, desteklemesi ve Türkiye aleyhine kullanması nedeniyle

çok uzun yıllar çok kötü oldu. Şam'ın bu tutumu Türkiye'nin bu ülkeye savaş tehdidinde bulunmasına kadar vardı. Nitekim 1998'de Türkiye'nin bu kararlı tutumu nedeniyle Hafız Esad, Öcalan'ı ülkesinden çıkarmak zorunda kaldı. Bu gelişmeden sonra Türkiye-Suriye ilişkileri hızla gelişti. Şam'ın bu kararına karşılık Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, baba Esad'ın cenaze törenine katıldı.

İşbaşına gelen Beşar Esad döneminde ise ilişkiler ortak bakanlar konseyi kurulmasına kadar gelişti. Başbakan Erdoğan, Beşar Esad ile yakın çalışma, dostluk ve işbirliği içinde oldu.

Ancak Beşar Esad'ın demokratikleşme adımları yerine ordusunu kullanarak, muhalefet hareketlerini bastırmaya yönelmesi Tunus, Libya ve Mısır için olduğu gibi bu ülke için de Ankara'nın politikasını değiştirdi. Nihayet Suriye, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve Başbakan Erdoğan tarafından Ankara'nın defterinden silindi.

Bu farklı politikalar, Hafız Esad ve oğlunun mezhep kimliğiyle ilgili değildi.

Durum böyleyken Kılıçdaroğlu'nu, mezhep dayanışmasıyla Esad'ı korumakla eleştirmek dayanaktan yoksun bir yaklaşımdır.